

Mál nr. 390/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Líkamstjón í sundlaug 6. maí 2019.****Gögn.**

Málskot dags. 7. september 2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V til nefndarinnar, dags. 5. janúar 2021.

Bréf lögmanns M til nefndarinnar, dags. 3. mars 2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi verið í sundleikfimi í sundlaug X þegar stöng losnaði og lenti í höfði hennar. Í lýsingu í málskoti kemur fram að starfsmaður X „... (eftir atvikum sundkennari) sunnan megin við laugina að toga í fánaspotta sem leiddi til þess að stöngin norðan megin, sem er u.þ.b. 1,8-2 metrar, losnaði með krafti og fór á höfuð umbjóðanda míns sem við það slasaðist.“

M hefur krafist viðurkenningar á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V og telur að starfsmaður X hafi ekki gætt þess nægilega vel að stangir væru fastar auk þess sem starfsmenn X hafi ekki farið yfir búnað sundlaugarinnar eftir að hún var leigð út til kvikmyndatöku. Eftir slys M hafi komið í ljós að stangirnar höfðu verið fjarlægðar af því teymi og starfsmenn X ekki gætt þess að kanna hvort þær hefðu verið festar á réttan hátt áður en sundleikfimi sú, sem M var í umræddan dag, hófst. M telur að X eigi að tryggja öryggi sundlaugargesta í ljósi þess að margir gestir heimsæki sundlaugina almennt og full ástæða til að fara yfir búnað hennar þegar aðstaðan er leigð út til þriðja aðila. Einnig bendir M á að ríkar kröfur megi gera til fasteignareigenda þar sem reiknað er með því að almenningur leggi leið sína um fasteignir þeirra í frístundum sínum.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur ekki sýnt fram á sök starfsmanna X eða atvik sem leiði til skaðabótaábyrgðar. V bendir á að sú stöng sem losnað hafi í greint sinn hafi ekki losnað áður, en þær hafi verið í notkun frá opnun sundlaugarinnar árið 1991. V hefur eftir X að staðfest hafi verið að kvikmyndaframleiðendur, sem hafi fengið aðgang að sundlaug X viku fyrir slysið hafi fjárlægt fánastangir á meðan kvikmyndað var og ekki látið starfsmenn X vita af því og höfðu þeir hinir sömu því ekki vitneskju um annað en að stöng væri tryggilega föst og í sama ásigkomulagi og áður. Einnig vísar V til þess að stöngin hafi verið laus af öðrum ástæðum en X verði kennt um.

Álit.

Þegar litið er til annars vegar lýsingar í málskoti af atvikum málsins og hins vegar til röksemda V verður ekki annað séð en að leggja verði til grundvallar að starfsmaður X hafi verið að toga í fánaspotta eða línur þegar fánastöng féll niður og lenti á M sem var gestur í sundlaug X og þátttakandi þar í sundleikfimi. Því er ekki sérstaklega mótmælt að um starfsmann X hafi verið að ræða og þó skýrsla liggi ekki fyrir af viðkomandi verður að leggja til grundvallar að honum hafi borið að sýna sérstaka aðgát við þá háttsemi sína m.t.t. sundlaugargesta. Ekki verður séð að það hafi verið gert og verður X að bera hallann af því að hafa ekki lagt fram sérstök gögn eða framburðarskýrslur því til sönnunar. M telst því eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 25. mars 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lög.

Jóhann Tómas Sigurðsson lög.